

skelligt. Det har ikke været mig nogen let Opgave at nedsætte dette Udvalg; det har kostet mange og alvorlige Overvejelser. Men jeg tror; alligevel, at jeg har haft nogenlunde Held; idet det fra mange Sider; jeg kan endog sige fra Mænd af alle politiske Grupper, er blevet udtalt til mig, at man har syntes, at Opgaven med Hensyn til Sammensætningen af Udvalget er løst paa en saadan Maade, at den i al Almindelighed maa anerkendes. Jeg erkender, som sagt, at der kan skønnes forskelligt om, hvorvidt der burde være Rigsdagsmænd eller ikke i Udvalget. Men jeg tror alligevel, at det nok skal vise sig, naar Udvalget har indsamlet sit Materiale, at det ikke er noget Fejlgreb, at der er kommet Rigsdagsmænd ind i det, thi med al Respekt for de forretningskyndige i dette Forhold, tror jeg dog, at naar Udvalget faar samlet det store og omfattende Materiale, og dette foreligger til Overvejelse og endelig Beslutning af Udvalget, vil det vise sig, at Rigsdagsmænd, som jo ikke behøve at være uden sundt Syn paa Forretningslivet, alligevel have en vis Betingelse, for fremfor de fleste andre at kunne sortere og kritisere dette Materiale, og underkaste det en alsidig Bedømmelse.

Det ærede Medlem fra Odder (Jacobsen) udtalte sig om de private Baners Funktionærer og deres Ønske om Nedsættelse af en Kommission. Med Hensyn til dette Spørgsmaal skal jeg henvisse til mine Udtalelser i Fjor under Finanslovens Behandling. Jeg havde der Lejlighed til at udtale mig udførligt om denne Sag, og mine Betragtninger af den have ikke ændret sig siden i Fjor. Jeg tillader mig derfor for at spare Tid at henvisse ærede Medlemmer til at gennemlæse disse mine Udtalelser i Fjor.

Det ærede Medlem fra Helsingør (Christian Rasmussen) udtalte sig for en Forbedring af Statsbanernes dag- og time-lønnede Arbejders Kaar. Han bemærkede, at den tidligere Trafikminister Høgsbro havde lovet en saadan, og dette mente det ærede Medlem — og med Rette — gav et Plus til det Krav, som disse Arbejdere i saa Henseende kunde stille. Jeg skal ogsaa erkende, at de dag- og time-lønnede Arbejders Lønvilkaar kunde være bedre. Men jeg maa dog henvisse til, hvad det ærede Medlem jo ogsaa selv gjorde opmærksom paa, at disse Arbejdere have faaet en Lønforbedring, medens der er andre, der ikke have faaet nogen, og vil

man være retfærdig, maa man dog begynde der, hvor Skoen trykker mest. Det er det ærede Medlem sikkert ogsaa enig med mig i. Det ærede Medlem fra Aalborg (N. C. Christensen) nævnedes forleden Dag Vandbygningsvæsenets Personale og udtalte, at særlig de lavest lønnede af dette i høj Grad trængte til en Lønforhøjelse. I mit første Foredrag under Finanslovedebatten gav jeg det ærede Medlem fuldstændig Ret i denne Betragtning. Det forekommer mig derfor, at hvis man nu skulde gaa til Lønforhøjelse, saa maatte man begynde der, hvor Skoen trykker mest, og det er for Vandbygningsvæsenet, og da navnlig for de lavest lønnede Funktionærer der. Jeg vilde anse det for urimeligt og ganske uretfærdigt, hvis man nu atter gav Statsbanernes dag- og time-lønnede Arbejdere en Lønforbedring, forinden Vandbygningsvæsenets Krav i nogen Maade ere imødekomne.

Det ærede Medlem fra Helsingør (Christian Rasmussen) kritiserede den Maade, hvorpaa Hædersgaverne i Anledning af Jubilæer uddeles. Han fandt den uheldig og mente, at Hædersgaverne burde afskaffes. Det er mig ikke bekendt, at der foreligger nogen alvorlig Kritik i saa Henseende. Jeg ved vel, at en og anden, som ikke har faaet Hædersgave, men som mener sig lige saa berettiget dertil som andre, der have faaet, har klaget, men i al Almindelighed foreligger der ikke noget om, at man fra Funktionærernes Side er misfornøjet med den Maade, hvorpaa Hædersgaven uddeles. Jeg antager imidlertid, at det bliver et af de Spørgsmaal, som Jernbaneudvalget vil beskæftige sig med, hvorvidt Hædersgaven skal afskaffes eller bibeholdes, og det ærede Medlem, der selv er Medlem af Udvalget, vil kunne yde sin Skærv til en Løsning af dette Spørgsmaal.

Det ærede Medlem spurgte dernæst, hvorledes det var gaaet med Spørgsmaalet „Jernbanereklamen“, som han fremdrog i Fjor. Jeg skal derom sige, at jeg betragter dette Spørgsmaal som afgjort. Det drejede sig om en Artikel, der havde staaet i Bladene, og hvor det hed, at Generaldirektør Ambts Søn skulde have gjort sig uberettiget Fordel i sin Forbindelse med „Jernbanereklamen“, og at Generaldirektør Ambt i Overlelse skulde have kasseret en Approbation, som hans Søn havde paategnet, hvilket skulde være til Skade for Reklameselskabet. Jeg udtalte mig om denne Sag i Fjor og kan gentage i Aar, at Spørgsmaalet om, at Ambts Søn havde gjort sig uberet-